

Opfattelse af Spørgsmaalet om Formen for Oprettelse af Statshusmandsbrug var stillet frit, saaledes at denne ikke præjudiceredes af deres Udtalelser om det foreliggende Lovforslag. Nu vil jeg sige, at jeg hører ikke til de Rigsdagsmedlemmer, som bruger mange fremmede Ord, og i alt Fald passer jeg nøje paa ikke at bruge fremmede Ord, som jeg ikke forstaar. Men Betydningen af dette Ord „præjudiceres“ har jeg ikke Spor af Anelse om (Muntherhed). Ja, det kan være, de Herrer, der morer sig, har det; men jeg maa sige, at medens det ærede Medlem havde Ordet, tog jeg en Ordbog for at undersøge Betydningen af det Ord, men jeg naaede ikke saa vidt, fordi det ærede Medlem vendte sig til mig, og saa maatte jeg jo passe paa for at høre, hvad han vilde sige. Det Ord har jeg altsaa slet ikke brugt. Men vi drøftede saa dette Forslag og drøftede det i et Par Timer, og i Løbet af 2 Timer skulde man altsaa være i Stand til fuldstændig at tage Stilling til dette Lovforslag og binde sig dertil. Jeg vil bede ærede Medlemmer udtale, hvorvidt der er nogen af dem, der vilde være i Stand til at gøre det. Dette skulde man altsaa gøre, uden at man fik en eneste Indrømmelse: Jeg maatte ikke have været Jyde, hvis jeg havde gjort det. En Jyde kan ikke handle saa dumt, det er ganske givet. Og det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, som sikkert har Brug for dette, fordi han sammen med Landbrugsministeren Hr. Madsen-Mygdal har sluttet et Forlig, han skulde bruge mig som Dæksmand, og derfor er det, han optræder paa den Maade, han gør.

Der er altsaa intet sket. Men det ærede Medlem kommer Gang paa Gang og siger: Paa Jordlovsudvalgets Vegne skal jeg udtale mig, paa Jordlovsudvalgets Vegne giver jeg min Tilslutning, og paa det radikale Partis Vegne udtaler jeg mig — der kom ganske vist en Kurre paa Traaden i det radikale Parti ligesom i Jordlovsudvalget — saa jeg er glad ved, at jeg har taget dette Forbehold; for ellers havde det ærede Medlem sikkert ogsaa staaet og talt paa Socialdemokratiets Vegne. Jeg har fra første Færd taget Forbehold og har ikke tiltraadt det. Derfor forundrer det mig, at dette skal bruges og selvfølgelig bruges i politisk og ikke i saglig Henseende. Jeg maa tilføje, at det ærede Medlem lod skinne igennem, at jeg havde været udsat for Pres fra mit Parti: den saglige Begrundelse var ikke til Stede, men den politiske var i Orden. Det Standpunkt, mit Parti har taget, har det taget i Henhold til Udtalelser fra mig. Jeg har sagt, at jeg synes, det er

forkert at gaa med til dette og dette. I ganske særlig Grad mener jeg, at hvis der finder Spekulation med disse Ejendomme Sted, som vi jo ved, der gør, kan det hindres paa anden Maade; og det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen nævnte selv, hvordan det kan hindres, nemlig derved, at man siger: Naar der finder Spekulation Sted, saa faar du ikke den Rentelettelse, som vi har givet den forrige Ejer; saa sætter vi det forrentningspligtige Beløb op. Derved har vi den rigtige Maade til at forhindre Spekulationen paa, og saa fordyrer man ikke Bruget for den første Besidder, men hindrer ham i at spekulere. Hvis han faar 6 000 Kr. udover den Pris, der er naturlig for hans Jordlod, siger man: Det har du ingen Ret til, og saa inddrager vi det Rente-tilskud, du har faaet, og derved forhindrer vi Spekulationen. Det var den saglige Begrundelse, og det var den, der gjorde, at jeg gik fra Jordlovsudvalgets Møde til mit Parti og bad det om at tage samme Stilling der.

Maa jeg i øvrigt sige — ja, maaske jeg først kan svare den højtærede Minister, der ogsaa var ude om en noget lignende Sag. Den højtærede Minister bebrejdede mig; at jeg i Hedekommissionen havde taget et andet Standpunkt end her i Salen, at jeg i Hedekommissionen skulde have gaaet med til, at den senere for sin Munddiaré og Skriveidiaré berømte Kontorchef H. O. Larsen skulde have Lov til at udgive en Beretning udenom Hedekommissionen. Man skal være langt ude, naar man skal ty til slikt. Jeg bliver anklaget for Illoyalitet, og saa er det virkelige Forhold det, og det ved den højtærede Minister, at da vi i Hedekommissionen var færdige med vort Arbejde, enedes vi om at udgive en kort Beretning, saaledes at vi kun medtog det rent principielle. Dette gjorde vi af Spar-sommelighedshensyn, og som Følge deraf kom den Beretning, som min Partifælle det ærede Medlem Hr. Kammersgaard og jeg afgav, kun til at strække sig over en god Side. Men det var ens for alle. Det ærede Medlem Hr. Pinholt, Formanden for Kommissionen, billigede dette. Men saa kom Kontorchefen, der selvfølgelig ikke havde kunnet faa Afløb for alt det, han sad inde med — det hører der meget til —, og sagde: Jeg maa dog have Lov til at optrykke de Forslag, som jeg er kommet med i Statens Planteavljudvalg — det var mange, det indrømmer jeg. Dertil sagde vi: Det kan der ikke være noget til Hinder for; men der maa ikke være noget, der gaar mod Kommissionens Beretning. Men